

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 27/2025-14

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Jakub Mandelík, s. r. o. Záhradnícka 51, Bratislava, proti rozsudku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Svk/47/2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 6. septembra 2024 domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „NSS“) o zamietnutí jeho kasačnej sťažnosti.

II.

2. Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky podľa § 5 ods. 6 zákona č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o znalcoch“) zamietlo žiadosť sťažovateľa o zápis do zoznamu znalcov v odbore cestnej dopravy a v odvetviach technický stav cestných vozidiel, odhad hodnoty cestných vozidiel a nehody v cestnej doprave z dôvodu, že sťažovateľ nepreukázal splnenie predpokladov na zápis do zoznamu podľa § 5 ods. 1 písm. c) a e) zákona o znalcoch. Proti tomu podal sťažovateľ rozklad, ktorý minister spravodlivosti Slovenskej republiky rozhodnutím z 30. apríla 2019 zamietol.

3. Sťažovateľom podanú správnu žalobu krajský súd rozsudkom zamietol. Vzdelanie sťažovateľa posúdil podľa charakteristiky profilu absolventa študijného odboru technika a mechanizácia výrobných procesov a služieb tak, že ide o vzdelanie zamerané na stroje, ich výrobu, opravu,

riadenie ich vlastností vo výrobe a v prevádzke, uplatňovanie diagnostických metód v oblasti starostlivosti o stroje. Uzavrel, že nejde o vzdelanie zamerané na cestné vozidlá, ich dielce a iné prvky v cestnej doprave či stav dopravného značenia, ktoré je potrebné pre odbor cestnej dopravy. Vzdelanie sťažovateľa je podľa krajského súdu zamerané na stroje a zariadenia, teda na zabezpečovanie chodu, údržbu a obnovu strojov, kým odbor cestná doprava je zameraný výlučne na cestné vozidlá vyrobené na prevádzku v cestnej premávke.

4. Na získanie vzdelania v určitej oblasti podľa krajského súdu nepostačuje absolvovanie predmetov, ktoré pod túto oblasť spadajú, keďže v nich získané poznatky nedosahujú rozsah riadneho vysokoškolského štúdia. Odkázal na rozsudok NSS (4Sžk/38/2018), ktorý pre splnenie podmienky podľa § 5 ods. 1 písm. c) zákona o znalcoch uviedol, že ak by správny orgán neskúmal, či žiadateľ spĺňa zákonom predpokladané vzdelanie, viedlo by to k znižovaniu kvality znalcov, kedy by znaleckú činnosť v tom istom odbore vykonávali znalci s rôznym vzdelaním a odlišnou praxou. Krajský súd sa stotožnil s ministerstvom v tom, že vedomosti, ktoré nadobudol sťažovateľ počas vysokoškolského štúdia v odbore techniky a mechanizácie výrobných procesov a služieb, nespádali pod vzdelanie potrebné pre odbor cestná doprava. Sťažovateľ tak nesplnil podmienku vzdelania v odbore podľa § 5 ods. 1 písm. c) zákona o znalcoch v znení účinnom do 30. júna 2018.

5. K otázke praxe v odbore krajský súd uviedol, že z dokladu vydaného okresným riaditeľstvom Policajného zboru vyplývala povinnosť sťažovateľa vyšetrovať rôzne trestné činy. To však nie je odborná prax v cestnej doprave. Krajský súd ďalej z ročnej praxe v poľnohospodárskom družstve ako samostatného mechanizátora a približne šesť rokov trvajúcú prax ako hlavného mechanizátora nevyvodil, že by sťažovateľ vykonával prácu kvalifikovateľnú ako prax v odbore cestnej dopravy. Zdôraznil, že doklad preukazujúci odbornú prax podľa § 5 ods. 1 písm. e) zákona o znalcoch musí spĺňať podmienku hodnovernosti, čo sťažovateľ nesplnil. Krajský súd s odkazom na § 181 ods. 1 Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) neprihliadal na námietku sťažovateľa, že ministerstvo sa dopustilo porušenia zásady rozhodovať v obdobných veciach obdobne tým, že vyhovel žiadostiam iných o zápis do zoznamu znalcov – absolventov toho istého alebo obdobného zamerania ako sťažovateľ.

6. Proti rozsudku krajského súdu podal sťažovateľ kasačnú sťažnosť. Namietol nesprávne právne posúdenie veci, nedostatočné odôvodnenie a porušenie právnej istoty, keďže splnil podmienky na zápis do zoznamu podľa § 5 ods. 1 zákona o znalcoch v znení účinnom do 30. júna 2018. Odmietol, že by mu vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa v odbore techniky a mechanizácie výrobných procesov a služieb neposkytlo dostatočné teoretické vedomosti. Správne orgány a krajský súd podľa neho neposudzovali podmienky pre zápis podľa úpravy účinnej do 30. júna 2018, ale od 1. júla 2018. Poukázal na prílohu č. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 263/1996 Z. z., ktorou sa vykonáva zákon č. 36/1967 Zb. o znalcoch a tlmočníkoch v znení neskorších predpisov (účinnnej do prijatia zákona o znalcoch), ktorá uvádza odborné predpoklady pre vymenovanie za znalca v cestnej doprave. Zdôraznil, že ministerstvo skôr zapísalo znalcov pre cestnú dopravu, ktorí dosiahli vysokoškolské vzdelanie na rovnakej fakulte.

7. Namietol i argumentáciu ministerstva, podľa ktorej ak nezískal potrebné vzdelanie, tak nemohol získať ani potrebnú prax. Prax mechanizátora, ktorého náplňou práce bola starostlivosť o vozový park, bola dostačujúca na to, aby získal potrebné praktické vedomosti v odbore, v ktorom požiadal o zápis. Nadobudnutie teoretických a praktických odborných vedomostí preukázal aj štúdiom

na ústave súdneho inžinierstva. Správny súd a ministerstvo nevzali do úvahy vyjadrenie DEKRA Slovensko s.r.o. a pri rozhodovaní ani neuviedli spôsob, akým sa dá získať prax v odvetví nehody v cestnej doprave, ak nie ako príslušník Policajného zboru, ktorý sa aktívne zúčastňuje obhliadok dopravných nehôd. Sťažovateľ odkázal aj na vyjadrenie technickej fakulty, podľa ktorého štúdium na nej so zameraním na servis a opravy strojov bolo orientované na náležitosti, ktoré sa týkali všetkých mobilných prostriedkov so spaľovacím motorom, a to od konštrukcie až po diagnostikovanie a odstraňovanie ich porúch. Aj z toho dôvodu bola technická fakulta zaradená do zoznamu vzdelávacích inštitúcií, ktoré poskytujú vzdelanie podľa vyhlášky č. 26/1996 Z. z. pre znalecký odbor cestná doprava.

8. NSS kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol. Zastával názor, že bol daný dôvod na zamietnutie žiadosti sťažovateľa na zápis do zoznamu znalcov v odbore cestnej dopravy, keďže nepreukázal predpoklady podľa § 5 ods. 1 písm. c) a e) zákona o znalcoch v znení účinnom do 30. júna 2018. NSS vo vzťahu k predpokladu o získaní vzdelania v odbore podľa § 5 ods. 1 písm. c) zákona o znalcoch poukázal na to, že správne orgány hodnotili odbornú kvalifikáciu na základe odpisu profilu študijného odboru absolvovaného sťažovateľom. Odborný profil pozostával z oblastí riadenia techniky, výrobných procesov a zabezpečovania prevádzkyschopnosti strojov, ktoré obsahovali okrem iného aj spôsoby a metódy rekonštrukcie a modernizácie techniky. Absolvent v príprave ďalej získal potrebné znalosti v oblasti elektrotechniky, elektroniky, automatizácie a poznatky o regulačných, kontrolných a riadiacich systémoch zariadení a metód merania akostných parametrov strojov. Profil absolventa mechanizačnej fakulty predstavoval prevádzkového inžiniera technického zamerania na zabezpečenie prevádzky strojov a zariadení, ako i rozvoj mechanizovaných systémov v širokom rozsahu odvetví.

9. NSS zdôraznil, že podstatným kritériom pre vyhodnotenie dostatočnosti vzdelania bolo obsahové vymedzenie znaleckého odboru cestná doprava, ktoré bolo v čase podania žiadosti bližšie vymedzené v prílohe č. 6 Inštrukcie ministerstva spravodlivosti č. 7/2009 o organizácii a riadení znaleckej, tlmočnickej a prekladateľskej činnosti (ďalej len „inštrukcia č. 7/2009“). Inštrukcia vo vzťahu k tomuto odboru odkazuje na definíciu cestného vozidla podľa zákona č. 725/2004 Z. z. o podmienkach prevádzky vozidiel v premávke na pozemných komunikáciách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a na obsahovú náplň jednotlivých odvetví v rámci tohto znaleckého odboru. NSS ilustračne poukázal na obsahovú náplň odvetvia nehody v cestnej doprave, v ktorom znalec vykonáva technickú analýzu nehodového deja, určuje príčinu nehody a možnosti jej odvrátenia využitím najnovších poznatkov vedy a techniky. NSS na základe toho považoval záver správneho orgánu o potrebe absolvovania vysokoškolského vzdelania druhého stupňa za správny, keďže poskytne dostatočné vedomosti zamerané prevažne na cestné vozidlá. NSS nerozporoval, že cestné vozidlo v zmysle inštrukcie č. 7/2009 zahŕňa škálu zvláštnych vozidiel podľa § 3 zákona č. 106/2018 Z. z. o prevádzke vozidiel v cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Vzdelanie sťažovateľa však bolo zamerané na stroje a zariadenia vo všeobecnosti, nie však na cestné vozidlá a aspekty dopravy, ktorými sa má zaoberať znalec v odbore cestnej dopravy.

10. NSS poukázal na nesúrodú argumentáciu sťažovateľa o požiadavkách na vysokoškolské vzdelanie, keď uviedol, že zákon nevyžaduje vysokoškolské vzdelanie, ale len vzdelanie v odbore, no na druhej strane argumentoval vyhláškou č. 263/1996 Z. z., ktorá bola účinná do 31. augusta 2004 a vysokoškolské vzdelanie ako vyžadovala. NSS uviedol, že na to reagoval aj zákon

upresnením, že odbor vyžaduje vysokoškolské vzdelanie. Nevyhnutnosť vysokoškolského vzdelania za právneho stavu účinného do 30. júna 2018 bola zrejماً aj z dôvodovej správy zákona, ktorá uvádza, že mnohí záujemcovia o zápis nevedeli o výklade neurčitého pojmu, dôsledkom čoho bolo zamietnutie vysokého počtu žiadostí o zápis, a preto bola prax premietnutá do legislatívnej podoby. NSS odkázal aj na predchádzajúcu judikatúru najvyššieho súdu (4Sžk/38/2018), ktorý riešil obdobnú otázku a uznal, že § 5 ods. 1 písm. c) zákona o znalcoch výslovne nepožaduje vysokoškolské vzdelanie, no odmietol, že by krajský súd vec nesprávne právne posúdil, keď sa stotožnil s požiadavkou vysokoškolského vzdelania, čo potvrdil aj ústavný súd (III. ÚS 190/2020).

11. NSS potvrdil, že správne orgány postupovali v rámci dovolenej správnej úvahy, riadne sa zaoberali žiadosťou sťažovateľa a poskytlí zrozumiteľné dôvody o nesplnení podmienky podľa § 5 ods. 1 písm. c) zákona o znalcoch, teda podľa právnych predpisov účinných v čase podania žiadosti vrátane zákona o znalcoch, keď žiadosť posudzovali v znení do 30. júna 2018. NSS rovnako uviedol, že aj keď sťažovateľ v júni 2018 absolvoval špecializované vzdelávanie súdneho inžinierstva v odbore cestnej dopravy, podľa rozsudku sp. zn. 2Sžk/10/2019 absolvovanie tohto vzdelávania nenahrádza podmienku podľa § 5 ods. 1 písm. c) zákona o znalcoch, keďže ide o splnenie ďalšej a samostatnej podmienky pre zápis do zoznamu znalcov v odbore podľa § 5 ods. 1 písm. g) zákona o znalcoch.

12. K námietke týkajúcej sa vykonávania praxe v odbore NSS uviedol, že sťažovateľ bol policajný vyšetrovateľ, kde vyhodnocoval právne otázky, a nie otázky odborné, ktoré sú aj pri dopravných nehodách predmetom znaleckého skúmania. Podľa NSS dospel krajský súd k správne záveru, že činnosť vyšetrovateľa nie je odbornou praxou v cestnej doprave. Vo vzťahu k praxi sťažovateľa v rokoch 1997 až 2004 ako samostatného a neskôr hlavného mechanizátora sa NSS stotožnil s hodnotením správnych orgánov, že z toho nevyplýva prax potrebná pre odpor cestnej dopravy. Pritom odkázal na inštrukciu č. 7/2009, ktorá špecifikuje náplň jednotlivých odvetví v rámci tohto odboru. Pracovná náplň mechanizátora na poľnohospodárskych družstvách spočívala v údržbe, oprave a zabezpečovaní správnej prevádzky celého vozového parku. To NSS nepovažoval za činnosť s dostatočným prienikom s náplňou odboru cestnej dopravy. NSS sa takisto stotožnil s názormi, že podmienka odbornej praxe je závislá od obsahového zamerania dosiahnutého vzdelania. Odmietol tak argument sťažovateľa, že počas štúdia absolvoval predmety prínosné pre odbor cestnej dopravy, a to práve z dôvodu, že vysokoškolské štúdium poskytuje komplex vedomostí, od ktorého sa odvíja uplatniteľnosť absolventa v konkrétnom pracovnom zaradení. Ďalšie námietky [účasť so spoločnosťou SLOVDEKRA s.r.o. a DEKRA Slovensko s.r.o., a porušenie § 3 ods. 4 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov] považoval NSS za neprípustné podľa § 441 SSP.

13. NSS k odlišnej rozhodovacej praxi ministerstva, ktorou malo byť vyhovené žiadostiam o zápis absolventom rovnakej fakulty, ako absolvoval sťažovateľ, uviedol, že išlo o bližšie neurčené prípady, ktoré neboli predmetom správneho konania a spis neobsahuje podklady, v ktorých by takéto tvrdenia mali oporu. Ministerstvo sa s touto námietkou vysporiadalo s poukazom na nevyhovujúce rozhodnutia o žiadostiach absolventov obdobného študijného odboru. Tieto rozhodnutia z rokov 2017 a 2018 sú rovnaké ako vo veci sťažovateľa. Sťažovateľ namietal odlišnú rozhodovaciu prax aj v správnej žalobe, no o tom neuviedol podrobnejšie údaje tak, aby sa s týmto tvrdením správny súd mohol vysporiadať. Obdobné rozšírenie namietaných skutkových okolností

nastalo aj v konaní pred NSS, na čo podľa § 441 SSP nebolo možné prihladiť. K porušeniu princípu právnej istoty napokon NSS dodal, že námietky sťažovateľa mali všeobecný charakter bez konkrétneho prepojenia na preskúmaný predmet konania.

III.

14. Sťažovateľ namieta, že rozsudok NSS nie je riadne odôvodnený a nedostatočne sa zaoberá jeho námietkami a argumentmi. Poukazuje na absenciu odôvodnenia o nadobudnutí dostatočného vzdelania a následne o tom, prečo NSS považoval jeho vzdelanie za nedostatočné. Zdôrazňuje, že právna úprava do 30. júna 2018 vyžadovala len vzdelanie a prax v odbore, no až neskoršia úprava vyžadovala vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa. Poukazuje na postup podľa prílohy č. 1 vyhlášky č. 263/1996 Z. z., v ktorej sú uvedené odborné predpoklady, v spojení s inštrukciou č. 7/2009, ktorá stanovuje obsahové vymedzenie znaleckých odborov a odvetví. NSS a ani krajský súd sa podľa sťažovateľa prílohou č. 1 vyhlášky č. 263/1996 Z. z. neriadili a spochybnili tak jeho vedomosti z vysokoškolského vzdelávania. Podľa sťažovateľa správne orgány rozhodli na základe domnienky, a nie na základe skutočného stavu veci. Správne súdy dostatočne neodôvodnili ani to, prečo nezohľadnili zoznam predmetov absolvovaných počas štúdia, ale len profil absolventa.

15. K získaniu odbornej praxe podľa § 5 ods. 1 písm. e) zákona o znalcoch účinného do 30. júna 2018 uviedol, že jeho prax mechanizátora bola dostačujúca na to, aby získal praktické vedomosti v odbore, v ktorom požiadal o zápis do zoznamu znalcov. Rovnako poukazuje na svoju prax v spoločnostiach SLOVDEKRA s.r.o. a DEKRA Slovensko s.r.o. a na absolvovanie štúdia na ústave súdneho inžinierstva. Správne súdy podľa sťažovateľa neuviedli, prečo sťažovateľom absolvovanú prax považujú za nedostatočnú. S odkazom na princíp právnej istoty a predvídateľnosť rozhodnutí poukazuje aj na rôzny prístup k nemu a k iným žiadateľom, ktorí boli zapísaní do zoznamu znalcov.

IV.

16. Ústavná sťažnosť je zjavne neopodstatnená a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) odmietnutá.

17. Úlohou ústavného súdu nie je zastupovať všeobecné súdy, ktorým prislúcha interpretácia a aplikácia zákonov. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou. Posúdenie veci všeobecným súdom sa môže stať predmetom kritiky zo strany ústavného súdu iba v prípade, ak by závery, ktorými sa všeobecný súd vo svojom rozhodovaní riadil, boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne. O arbitrárnosti pri výklade a aplikácii zákonného predpisu všeobecným súdom by bolo možné uvažovať len v prípade, ak by sa tento natoľko odchýlil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel a význam (I. ÚS 115/02, I. ÚS 12/05, I. ÚS 382/06). Okrem toho treba poukázať na povahu a špecifiká správneho súdnictva, ktorého úlohou nie je nahradzovať činnosť orgánov verejnej správy, ale len preskúmať zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy, teda preskúmať to, či pri riešení konkrétnych otázok rešpektovali príslušné predpisy. Správny súd nie je súdom skutkovým, ale súdom, ktorý posudzuje iba právne otázky napadnutých rozhodnutí a postupu orgánov verejnej správy (IV. ÚS 127/2012). Napadnutý rozsudok NSS, ktorý konal

a rozhodoval ako súd kasačný, nemožno hodnotiť izolovane, ale iba v kontexte s rozsudkom krajského súdu a predchádzajúcimi rozhodnutiami správnych orgánov.

18. Sťažovateľ opakuje svoje námietky a argumenty z predchádzajúcich podaní, ktoré sa týkajú jeho nesúhlasu s posúdením ním získaného vzdelania a praxe a ktorými sa snaží domôcť zápisu do zoznamu znalcov v odbore cestnej dopravy. NSS jasne a presvedčivo uviedol, že prax ministerstva o požiadavke na vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa bola aj do 30. júna 2018, že táto prax bola potvrdená správnymi súdmi a že ju následne výslovne ustanovil aj zákon. NSS zároveň potvrdil potrebu vysokoškolského vzdelania druhého stupňa, keďže absolventom poskytuje dostatočné teoretické vedomosti zamerané najmä na cestné vozidlá. NSS dosiahnuté vzdelanie sťažovateľa v odbore techniky a mechanizácie výrobných procesov a služieb presvedčivo zhodnotil jeho zameraním na zabezpečovanie chodu, údržbu a obnovu strojov vo všeobecnosti bez toho, aby bolo zamerané na cestné vozidlá a aspekty dopravy, s akými sa zaberá znalec v cestnej doprave.

19. Vo vzťahu k špecializovanému vzdelávaniu súdneho inžinierstva v odbore cestnej dopravy NSS jasne zdôraznil, že ide o ďalšiu podmienku vyplývajúcu z § 5 ods. 1 písm. g) zákona o znalcoch, ktorá musela byť splnená samostatne a nebolo ju možné stotožniť s podmienkou v § 5 ods. 1 písm. c). Takisto je nutné uviesť, že NSS vyhlášku č. 263/1996 Z. z. vzal do úvahy a poukázal na rozpornosť argumentácie sťažovateľa. Takéto odôvodnenie NSS nemožno považovať za nedostatočné a ani za zjavne mylné. K posúdeniu vzdelania sťažovateľa podľa odborného profilu a nezohľadneniu predmetov, ktoré sťažovateľ absolvoval, je potrebné uviesť, že sťažovateľ neuviedol, aký iný záväzný dokument mali správne orgány a neskôr správne súdy vziať do úvahy. To, že sa opreli o odpis profilu, nevykazuje žiadne znaky omylu pri posúdení odborných schopností sťažovateľa po skončení konkrétneho študijného odboru. Z neho totiž možno jasne definovať, aké konkrétne činnosti by mal absolvent daného odboru ovládať, a z toho posúdili jeho pripravenosť na danú prax.

20. Sťažovateľ ďalej poukazuje na to, že jeho prax, ktorú vyžaduje § 5 ods. 1 písm. e) zákona o znalcoch účinného do 30. júna 2018, bola dostatočná, a že správne súdy neuviedli, prečo ju za takú nepovažujú. Ani túto námietku nemožno považovať za relevantnú. NSS totiž zdôraznil, že sťažovateľ ako vyšetrovateľ vyhodnocuje prioritne právne otázky, a nie otázky odborné, ktoré sú pri dopravných nehodách predmetom znaleckého skúmania, a že činnosť vyšetrovateľa nepredstavuje odbornú prax v cestnej doprave. K pracovnej náplni ako mechanizátora na poľnohospodárskych družstvách, ktorá spočívala v starostlivosti o celý vozový park na jednotlivých poľnohospodárskych družstvách, NSS jasne uviedol, že ju nemožno považovať za činnosť s prienikom znaleckého odboru doprava. NSS takisto odmietol argument sťažovateľa, že počas štúdia absolvoval predmety, ktoré sú prínosné pre odbor cestnej dopravy, a to práve z dôvodu, že vysokoškolské štúdium v rámci konkrétneho odboru poskytuje komplex vedomostí, od ktorého sa odvíja uplatniteľnosť absolventa v konkrétnom pracovnom zaradení. NSS tak posúdil každú sťažovateľom uvedenú prax a vyhodnotil, či spadá do zákonom požadovaných podmienok.

21. K porušeniu princípu právnej istoty z dôvodu rôzneho prístupu k sťažovateľovi a iným žiadateľom je treba uviesť, že NSS zdôraznil, že ministerstvo preukázalo rozhodovaciu prax, ktorou boli žiadosti absolventov obdobného študijného odboru zamietnuté. Sťažovateľ nepreukázal rozdielnu rozhodovaciu prax ministerstva, keď v správnej žalobe a v kasačnej sťažnosti nekonkretizoval svoje tvrdenia o rozdielnom prístupe ministerstva k obdobným žiadateľom.

Preto správnym súdom nemožno vytknúť, že sa týmito tvrdeniami nezaoberali. Z argumentácie sťažovateľa v ústavnej sťažnosti nevyplýva zjavná mylnosť alebo nedostatočné zdôvodnenie záverov NSS, ktorý jasne uviedol, z akých dôvodov zamietol kasačnú sťažnosť. Z rozhodnutí správnych orgánov a súdov vyplývajú dôvody, pre ktoré nebolo vyhovené žiadosti sťažovateľa. Tieto dôvody nemožno považovať za zjavne mylné. Preto nemožno dospieť k záveru o porušení sťažovateľom namietaných ústavných práv.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. januára 2025

Robert Šorl
predseda senátu